

Også hvad angår spørgsmålet om åbenhed, synes jeg, at der er lagt op til, at der kan nås konkrete resultater. Jeg vil især gerne sige tak til fru Anne Baastrup og hr. Kristian Thulesen Dahl for tilslutning til det forslag. Og jeg vil også gerne give tilslutning til, at de yderligere forslag om ting, der skal ind omkring åbenheden, kunne komme med i en beretning om dokumenter osv. som foreslået af SF og Fremskridtspartiet.

Jeg forstår ikke den argumentation, som Venstre og De Konservative kom frem med, at det skulle være selvtaget eller specielt illoyalt, hvis vi fra dansk side offentliggjorde disse dokumenter. Vi fik jo fra Edinburghtopmødet faktisk løfte om, at man kunne få en meget vidtgående åbenhed, og der er jo sådan set blot tale om, at Danmark ved at følge Enhedslistens forslag indfrier de løfter, som blev givet i Edinburgh, men som de andre EU-lande altså ikke vil indfri, når det kommer til stykket.

Her er det i Danmarks egen magt at indfri de løfter. Og som hr. Kristian Thulesen Dahl gjorde opmærksom på, vil det sikkert ikke engang stride mod EU-reglerne at foretage en sådan offentliggørelse, så der er slet ingen begrundelse for ikke at gøre det, end ikke den spinkle begrundelse om illoyalitet, som hr. Kent Kirk var fremme med; den eksisterer jo ikke. Der er blot og bare tale om, at vi indfrier de løfter, som alle landene gav befolkningerne på topmødet i Edinburgh.

Men problemet er jo nok, at de løfter blev ikke givet af hensyn til ønsket om åbenhed, de blev givet af hensyn til, at man ønskede at lokke de danske vælgere til at stemme for Maastricht-Traktaten. Derfor delte man glad og fro ud af løfter om alverdens ting på Edinburghtopmødet, løfter, som man ikke havde nogen som helst planer om at indfri.

Men her står vi altså i den situation, at det ligger i den danske regerings egen magt at indfri disse løfter. Og den danske regering vil sikkert ikke engang kunne blive dømt ved EU-Domstolen for at gøre det. Og så kan jeg da ikke se, at der er nogen som helst argumenter, der taler imod det.

Så er jeg skuffet over, at en række partier er så negative over for forslaget om at udvide nærhedsprincippet. Jeg havde ventet, at bl.a. hr. Kent Kirk ville være gået meget aktivt ind og have støttet en række af punkterne om udvidelse af subsidiariteten, en række punkter, f.eks. socialpolitik, indblanding i danske arbejdsmarkedsforhold, en række andre ting, vel også kul-

tur, mediepolitik og lign., som jeg da sammen med hr. Kent Kirk i Folketingets Europaudvalg har været med til at gøre konkrete indsigelser imod, når EU kom med direktivforslag på disse områder. Så jeg havde da unægtelig dér forventet en lidt større tilslutning.

Jeg er godt klar over – og det er Enhedslisten rede til at tage hensyn til – at der vil være punkter i beslutningsforslaget, hvor der ikke er enighed. Det er klart, at vi må konstatere, at de borgerlige partier, i hvert fald V og K, ønsker, at udenrigs- og sikkerhedspolitikken ikke alene skal forblive i Traktaten, men markant skal styrkes med flertalsafstemninger og alt muligt andet. Så vi kan ikke sammen med V og K, sandsynligvis heller ikke sammen med Socialdemokratiet og regeringspartierne, lave en udvidelse af nærhedsprincippet på disse områder. Det er jo klart. Det må vi konstatere. Det er der ikke flertal for. Men jeg synes godt, man kunne komme med en tilkendegivelse om, på hvilke punkter der faktisk er enighed. For der er jo et flertal her i Folketinget for en række af punkterne i vores forslag.

Der er ikke flertal for punkt B i beslutningsforslaget, som vedrører vetoretten. Men inden for punkt A vil vi altså fra Enhedslistens side arbejde for, at en række af de områder, vi har foreslået, og som vi ved der er flertal for her i Folketinget – jeg har nævnt nogle af eksemplerne – kommer ind i en beretning, så vi i hvert fald er sikre på, at disse ting kommer med ind.

SF mente, at der var noget populistisk i Enhedslistens forslag. Det forstod jeg ikke rigtig. Derimod forstod jeg udmærket godt, at fru Baastrup sagde, at det hele gik ud på at gøre tingene mellemstatslige. Det er rigtigt. Og det er jo ikke populistisk. Det er dybt sagligt at forsøge at pege på et internationalt alternativ til en unionsopbygning. Det er jo det, vi gør med vores forslag. Vi peger frem mod en anden form for internationalt samarbejde.

Og jeg vil så slutte med at komme med en kraftig kritik af Socialdemokratiets og SF's tankegang omkring det overnationale. De to partier tror jo, at man kan bruge overnational magt og flertalsafgørelser til at styrke miljøet. Al erfaring har vist, at flertalsafgørelser i EU bruges til at indføre harmoniseringsstandarder vedrørende miljø, sundhed, dyrebeskyttelse og alt muligt andet, som er til skade for miljøet, ikke til gavn for miljøet, og som ikke betyder, at miljøet bliver bedre i EU, men at vi her i Danmark bliver tvunget til at sænke vores miljøstandarder.